

Petr Olšák, katedra matematiky

Možná se to některým může zdát příliš troufalé, že tak **malý člověk**, jako jsem já, chce strkat nos do tak **Velkého senátu**. Mé rozhodnutí kandidovat vyplývá mimo jiné z toho, že jsem několikrát na zasedání velkých senátorů byl a dospěl jsem k tomu, že skoro nutně **potřebují povzbudit** a případně doplnit lidmi, kteří přinášejí nové názory. Je to smutný pohled na zaměstnaneckou komoru velkého senátu, která se z větší části skládá z „profesionálních senátorů“, kteří tuto funkci zastávají bez přestání od sametové revoluce dosud.

Čeká nás nelehká doba, ve které dojde ke změnám a úbytku financování ze státního rozpočtu. Také přijde výrazný úbytek studentů daný demografickou křivkou. Naše škola by se měla dát zcela jednoznačně na cestu ke **špičkové výzkumné univerzitě** s malým výběrovým základem studentů a bez zbytečných a planých proklamací a **bez mimopražských satelitů**.

Pracuji na **katedře matematiky**, v posledních letech především přednáším algebru v prvním ročníku pro cca 700 studentů ročně. Byl jsem aktivní ve sdruženích podporujících otevřený software (Linux, $\text{T}_\text{E}\text{X}$). Napsal jsem dvě knihy o $\text{T}_\text{E}\text{X}$ u a jedno skriptum pro algebru, se kterým jsem získal nemilé zkušenosti při jednání s vydavatelstvím ČVUT. Dvakrát (jednou necelé tři roky a podruhé rok) jsem byl senátorem ve fakultním senátu. Svou představu o práci v senátu ČVUT uvádím podrobněji na

<http://petr.olsak.net/velkysenat/>

Stručně shrnuto, je třeba si posvětit na **počištění předpisů** na úrovni školy, na **principy financování fakult** a dalších součástí, na **ediční středisko** ČVUT, na **výpočetní a informační centrum** ČVUT, na efektivitu a smysluplnost práce rektorátu a na způsob práce senátu (jeho otevřenost vzhledem k akademické obci).

V Praze dne 15. 11. 2010. S kandidaturou do AS ČVUT souhlasím